

8. Boží přikázání: NEPROMLUVÍŠ KŘIVÉHO SVĚDECTVÍ PROTI SVÉMU BLIŽNÍMU

Pán Ježíš miloval velice pravdu. Často doporučoval, abychom byli upřímní a pravdomluvní. Ďábla nazýváme správně „otcem veškeré lži“, kdežto Pán Ježíš o sobě řekl: „Já jsem cesta, **pravda** a život.“ Kdo lže, napodobuje ďábla a uráží Ježíše Krista, jenž je sama Pravda. Nenechej se nikdy svést pokušením mluvit nepravdu. Pán Ježíš bude s tebou spokojen, budeš-li vždy mluvit pravdu.

Při poslední večeři, tedy ve velmi slavnostním okamžiku svého života, Pán Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem cesta, PRAVDA a život!“ Uvědom si tedy, že když nemluvíš pravdu, opovrhuješ a potupuješ samého Krista Pána. A naopak, kdykoli mluvíš pravdu, i když je to spojeno s těžkostmi, stáváš se podobným Pánu Ježíši, který je tvým přítelem a vzorem.

Pán Bůh lež trestá. Po nanebevstoupení Páně křesťané žili jako jedna rodina okolo Petra. Jednoho dne se představil Petrovi jistý Ananiáš, aby mu daroval nějaké peníze. Z lakomství ale řekl velkou lež. Petr, osvěcen Bohem, to poznal a řekl mu: „Ty jsi nezhaltal mně, ale samému Bohu.“ V tom okamžiku padl Ananiáš mrtev na zem.

Jistě, že není vždy snadno mluvit pravdu. Zlý duch, otec lži, často tě pokouší, abys lhal. Ale jak ho poslechneš, urazíš Pána Boha a můžeš způsobit škodu bližnímu. Dej si tedy dobrý pozor a odporuj, jakmile zpozoruješ, že ti zlý duch našeptává něco, co může urazit Pána Boha a uškodit tvému bližnímu.

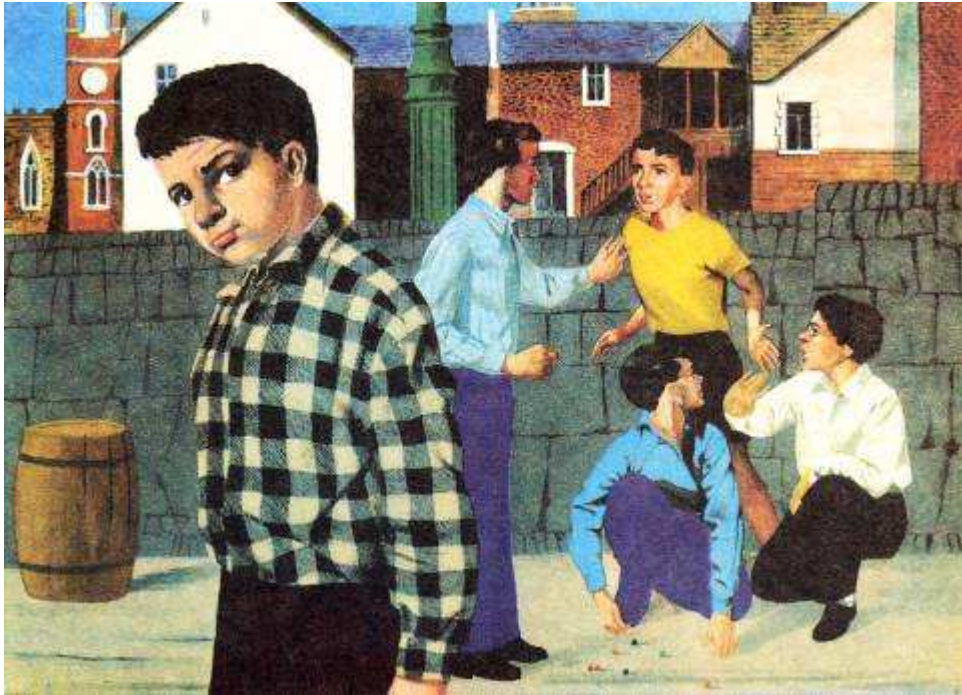
Jak se zachovat, abys ukázal, že skutečně miluješ Pána Ježíše? Poslechni, co udělal svatý Don Bosko, když byl ještě malý. Jednou, když maminka byla na trhu, shodil nádobu s olejem, aniž to chtěl, a rozbil ji. Místo aby svedl vinu na kočku, šel naproti mamince a podal jí prut, aby ho potrestala. Je lépe být potrestán rodiči než Pánem Bohem.

Martin rozbil nádobu s marmeládou. Maminka se ho ptá: „To jsi udělal ty?“ Martin odpovídá: „Ne, já jsem to nebyl. To udělal pes.“ Martin lhal. Martin neoklamal jen maminku, ale urazil i Pána Boha, který nenávidí každou lež, poněvadž on je nekonečná pravda.

Proti osmému Božímu přikázání se můžeme prohřešit různými hříchy. Jedním z nich je falešné svědectví. Falešně svědčí ten, kdo lže před soudem. Alois byl odsouzen na 30 let do žaláře, poněvadž Pavel, jeho nepřítel, svědčil, že ho viděl zavraždit člověka. Nebylo to pravda. Má Pavel povinnost napravit svůj hřích? Ano, musí říci pravdu.

Jiným hříchem proti pravdě je nactiutrhání. Dopouští se ho ten, kdo obviňuje druhého z něčeho, co ten neudělal. S Vlastíkem nechce žádný chlapec si hrát, poněvadž Kája vyprávěl, že Vlastík krade kuličky. Kája nactiutřhal Vlastíkovi. Myslíš, že Pán Ježíš je spokojen s tím, co udělal Kája?

Víš dobře, co je lež. Lže ten, kdo slovy nebo posuňky tvrdí opak toho, co si myslí. Lež se nelíbí Pánu Bohu a škodí nám samým. Lháři opravdu nikdo nevěří. Jeden malý pasák často křičíval: „Pomoc, je tu vlk!“, a nebylo to pravda. A když jednou skutečně vlk přišel a trhal ovce, nikdo mu nepřišel na pomoc, poněvadž nikdo mu nevěřil. Dávej si pozor a nikdy nelži!

Proti osmému Božímu přikázání se prohřešuje i ten, kdo pomlouvá bližního. Pomloutvat znamená mluvit bez potřeby o chybách druhých. Mařenka měla velice pěknou panenku. Mnoho jejích kamarádek se k ní chodilo na ni dívat, ale Terežka jí to záviděla, a vykládala kamarádkám o všech Mařenčiných chybách. Terežka mluvila pravdu, ale bylo to vše řečeno ze závidění a ze zloby, a to není dovoleno.

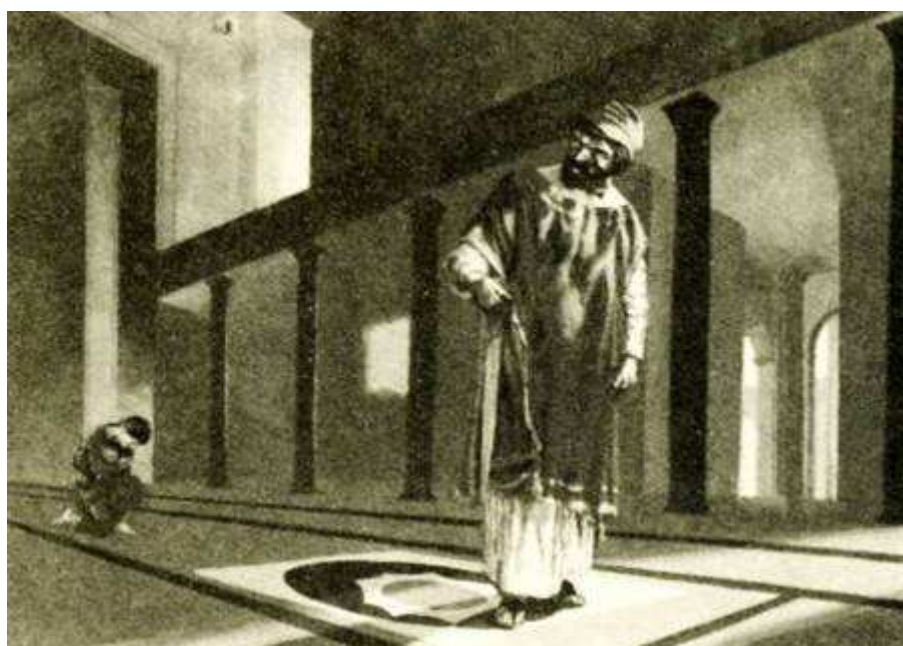

Kolik letáků hází letadlo? Dokázal bys je všechny spočítat? Správně bys odpověděl: Ale to přece není možné! A tak stejně je nemožné nahradit škodu,

kerou druhým způsobíme pomlouváním. Nikdy nemluvme špatně o druhých. Naše slova mohou způsobit tolik zla, že ho nikdy nenapravíme. Chraňme se zlých řečí a pomlouvání.

Proti osmému Božímu přikázání hřešíme i tehdy, když myslíme špatně o bližním, ačkoli k tomu nemáme dostatečných důvodů. Tento hřích se nazývá podezřívání anebo opovážlivé posuzování. Antonín vidí člověka, který si zakrývá tvář límcem, a hned si o něm pomyslí: „To bude jistě zločinec, který nechce, aby ho poznala policie.“ A zatím ten člověk si zakrývá tvář jen proto, aby se nenachladil. Antonín se dopustil hříchu opovážlivého posuzování.

Pán Ježíš vyprávěl: Dva lidé vstoupili do chrámu, aby se modlili. Jeden se považoval za dobrého a přišel až k oltáři, kde se modlil takto: „Pane Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, jako ten hříšník tam u dveří.“ Druhý se považoval za nehodného hříšníka. Zůstal u dveří a prosil o odpuštění svých hříchů. Pán Ježíš řekl, že Bůh přijal modlitbu toho druhého, ale ne toho prvního. Nikdy o druhých lidech nemáme smýšlet špatně.

V dávných dobách žili křesťanští rytíři. Cestovali světem a chránili slabé. Byli silní a odvážní, ale mnohem vzácnějšími vlastnostmi, než byla jejich tělesná zdatnost, byly jejich duševní vlastnosti. Vynikali především věrností, upřímností a pravdomluvností. Buď i ty upřímným přítelem PRAVDY, aby i o tobě směli lidé společně s Pánem Ježíšem prohlásit: „To je rytíř PRAVDY!“

Svatý Václav v kostele na Dobeníně (Václavice)